

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

23 октомври 2014 година *

„Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Събиране на вносни мита —
Произход на стоките — Доказателствени средства — Харта на основните права на Европейския
съюз — Член 47 — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита —
Процесуална автономия на държавите членки“

По дело C-437/13,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der
Nederlanden (Нидерландия) с акт от 12 юли 2013 г., постъпил в Съда на 2 август 2013 г., в
рамките на производство по дело

Unitrading Ltd

срещу

Staatssecretaris van Financiën,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: S. Rodin, председател на състава, A. Borg Barthet и M. Berger (докладчик), съдии,
генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юли
2014 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Unitrading Ltd, от R. Niessen-Cobben, в качеството на правен съветник,
- за нидерландското правителство, от B. Koopman, M. Bulterman и H. Stergiou, в качеството на
представители,
- за чешкото правителство, от M. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за правителството на Обединеното кралство, от J. Beeko, в качеството на представител,
подпомагана от K. Beal, QC,
- за Европейската комисия, от W. Roels и B.-R. Killmann, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на съдебен спор между Unitrading Ltd (наричано по-нататък „Unitrading“) и Staatssecretaris van Financiën във връзка с митническо облагане на внос.

Правна уредба

- 3 Член 243 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс“) предвижда:

„1. Всяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

[...]

2. Правото на обжалване може да се упражни:

- а) на първа фаза — пред митническите органи, определени за тази цел от държавите членки;
- б) на втора фаза — пред независима инстанция, която може да бъде съдебен орган или еквивалентен специализиран орган в съответствие с действащите разпоредби в държавите членки“.

- 4 Член 245 от Митническият кодекс предвижда:

„Процедурата по обжалване се регламентира от държавите членки“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 5 На 20 ноември 2007 г. Unitrading, със седалище в Рикмансуърт (Обединеното кралство), подава декларация пред нидерландските митнически органи за допускане в свободно обращение на 86 400 kg пресен чесън на глави (наричан по-нататък „стоката“). Декларацията е подадена от F.V. de Groof's In- en Uitklaringsbedrijf BV, действащо под името Comex (наричано по-нататък „Comex“), в качеството му на пряк агент на Unitrading. В декларацията като страна на произход на стоката се посочва Пакистан. Тя е придружена от сертификат за произход, издаден от Karachi Chamber of Commerce and Industry на 5 ноември 2007 г.
- 6 На 21 ноември 2007 г. нидерландските митнически органи взимат проби от стоката. Същия ден тези органи изискват представянето на допълнителна гаранция, поради възникнали у тях съмнения по отношение на декларираната страна на произход. След като Unitrading представя тази гаранция, на 26 ноември 2007 г. посочените органи освобождават стоката. Въпреки това Митническа лаборатория Амстердам (Нидерландия) подлага част от всяка от пробите

(наричани по-нататък общо „вторичните проби“) на изследване по метода, известен като „ICP/MS [Inductively coupled plasma mass spectroscopy] с висока резолюция“, извършено от лабораторията на US Department of Homeland Security, Customs and Border Protection (бюрото на митниците и на защитата на границите на американското министерство на вътрешната сигурност, наричано по-нататък „американската лаборатория“). Последната по-специално посочва в писмо от 8 януари 2008 г., че съществува най-малко 98 % вероятност въпросният продукт да е китайски чесън.

- 7 По искане на Comex друга част от всяка от пробите е изпратена на американската лаборатория, която след анализ потвърждава предишните си констатации. За сметка на това предложението на Comex стоката да бъде изследвана в Пакистан, на разноски на дружеството, за чиято сметка стоката е внесена в Нидерландия, е отхвърлено от митническите органи.
- 8 Митническа лаборатория Амстердам съобщава резултатите от новите анализи на митническите органи при съответното нидерландско митническо бюро. Тя уведомява последното също така, че остатъкът от анализираният проби няма да бъде съхранен в лабораторията, но насрещните проби ще бъдат съхранени в централен склад до 30 май 2009 г., за което Unitrading е информирано на 11 юни 2008 г. На 2 декември 2008 г. митническите органи приемат заключението, че стоката е с произход от Китай.
- 9 На 19 декември 2008 г. е издадено постановление за установяване на митническо задължение (наричано по-нататък „процесното митническо постановление“), което е съобщено на Unitrading. С оглед на твърдението, че стоката е с произход от Китай, са наложени митнически задължения в допълнителен размер от 1 200 EUR на 1 000 kg, тоест 98 870,40 EUR.
- 10 Unitrading подава жалба по административен ред срещу процесното митническо постановление, като оспорва извършените от американската лаборатория анализи. Въз основа на запитване от Митническа лаборатория Амстердам, в писмо по електронната поща от 9 февруари 2009 г. американската лаборатория посочва, че вторичните проби са били сравнени със съдържащата се в нейните бази данни информация относно декларираната страна на произход, а именно Пакистан, и предполагаемата страна на произход, а именно Китай. През март 2009 г. американската лаборатория освен това информира Митническа лаборатория Амстердам, че в пробите от стоката са били открити следи от над петнадесет елемента. Въпреки това тя отказва да разкрие информацията относно сравнените райони в Китай и в Пакистан, с мотива че става въпрос за чувствителни данни, достъпът до които е ограничен от закона.
- 11 В доклад от 20 октомври 2009 г. относно проведена проучвателна мисия в Китай по повод определен брой партии пресен чесън на глави, изпратени към Обединеното кралство, Нидерландия и Белгия, за които като страна на произход е бил посочен Пакистан, но са били налице съмнения, че стоките са с произход от Китай, Европейската служба за борба с измамите (OLAF) стига до заключението, че са налице основателни причини да се счита, че страната на произход не е Пакистан, а Китай.
- 12 След като предвид тези обстоятелства спорното митническо постановление е потвърдено от митническите органи, Unitrading сезира Rechtbank te Haarlem (съд в Харлем), който с решение от 12 август 2010 г. обявява за неоснователна подадената жалба. Unitrading подава жалба пред Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд Амстердам), който на 10 май 2012 г. потвърждава постановеното на първа инстанция съдебно решение, като приема по-специално че нидерландските митнически власти са доказали, че стоката е с произход не от Пакистан, а от Китай. Освен това Gerechtshof te Amsterdam уточнява, че към датата на съдебното заседание пред него в Амстердам все още са налични вторични проби от стоката, които могат да послужат при евентуална насрещна експертиза. Unitrading подава касационна жалба пред запитващата юрисдикция.

13 При тези условия Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Посочените в член 47 от Хартата [...] права водят ли до това съдът да не може да вземе предвид резултатите от изследване, когато при доказване на произхода на внесените стоки митническите органи искат да се позоват на резултатите от анализи, извършени от трето лице, по отношение на които това трето лице отказва да предостави допълнителна информация, независимо дали на митническите органи или на лицето, подало митническата декларация, в резултат на което се затруднява или се прави невъзможно потвърждаването или опровергаването на точността на използваните заключения, а така също се затруднява съдът при преценката, която той следва да извърши на резултатите от анализите? За отговора на този въпрос има ли значение фактът, че това трето лице е лишило митническите органи и заинтересованото лице от въпросната информация с мотива, който освен това е необоснован, че тя била чувствителна с оглед на изпълнението на закон („law enforcement sensitive information“)?
- 2) Посочените в член 47 от Хартата права водят ли до това, че когато митническите органи не могат да предоставят допълнителна информация относно извършените анализи, на които се основава заключението им, че въпросните стоки са с произход от определена страна — заключение, което е предмет на мотивирано обжалване по административен ред — митническите органи трябва да окажат съдействие, доколкото е разумно това да се изисква от тях, по молбата на заинтересованото лице да се извършат, на негови разноски, анализи и/или вземане на проби в посочената от него държава на произход?
- 3) За отговора на първия и втория въпрос има ли значение фактът, че части от пробите на стоките са били налични за определен период от време след уведомяването за дължимите мита и биха могли да бъдат предоставени на заинтересованото лице с оглед на проверката от друга лаборатория, дори ако резултатът от тази проверка не променя факта, че констатациите на консултираната от митническите органи лаборатория не могат да бъдат проверени, така че в тази хипотеза ще бъде невъзможно и за съда — в случай че другата лаборатория установи същия произход като твърдения от подалото декларацията лице — да сравни заключенията на двете лаборатории по отношение на тяхната надеждност? При положителен отговор, трябва ли митническите органи да информират заинтересованото лице за наличието на съхранени вторични проби от стоките и за факта, че то може да поиска те да му бъдат предоставени на разположение за целите на такава проверка?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 14 С първия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество дали член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска при доказване на произхода на внесените стоки митническите органи да се позоват на резултатите от анализи, извършени от трето лице, по отношение на които това трето лице отказва да предостави допълнителна информация, независимо дали на митническите органи или на лицето, подало митническата декларация, в резултат на което се затруднява или се прави невъзможно потвърждаването или опровергаването на точността на използваните заключения.
- 15 Според Unitrading член 47 от Хартата изисква заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение. Освен това, предвид принципа на състезателност, който е част от правото на защита, страните в процеса би трябвало да могат да се запознаят с всички представени пред съда доказателства и становища, с цел да повлияят на

решението му, и да ги обсъдят. В решение ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363) Съдът вече бил постановил, че ако се окаже необходимо заинтересованото лице да не получи определена информация по-специално по императивни съображения, свързани с държавната сигурност, националният съд трябва да има на разположение и да приложи механизми и процесуалноправни норми, позволяващи да бъдат съвместени тези съображения и правата, установени в член 47 от Хартата.

- 16 Чешкото правителство подчертава, че ако митническите органи са имали намерение да основат решението си на факта, че посочването от подалото декларацията лице на страна на произход не съответства на действителността, те трябва да понесат тежестта на доказване на това твърдение. Доказателствена стойност би могъл да има само доклад за анализа, от който ясно се вижда каква процедура е била използвана и какъв е резултатът, до който тя е довела, давайки в достатъчна степен възможност на митническите органи да оценят достоверността и относимостта на резултатите, а на заинтересованото лице — да изложи успешно гледната си точка по отношение на тези резултати.
- 17 Нидерландското правителство посочва, че нито митническите органи, нито Unitrading, нито запитващата юрисдикция са имали възможност да се запознаят изцяло с всички детайли на извършените от американската лаборатория анализи. Независимо от това, предвид надеждността на тази лаборатория, тези органи са могли законосъобразно да приемат, че докладите за резултатите от анализа представляват достатъчно доказателство. Ефикасността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата, изисквала по-специално заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение. Това изискване обаче било спазено в главното производство.
- 18 Правителството на Обединеното кралство изтъква, че стига да са спазени принципите на равностойност и на ефективност, съгласно член 245 от Митническият кодекс вътрешният правен ред на всяка държава членка трябва да уреди производството за упражняване на правото на жалба срещу решение на национален митнически орган, което е неблагоприятно за заинтересованото лице. Съдът бил установил в точки 57—66 от решение ZZ (EU:C:2013:363) разграничение между мотивите, на които се основава едно административно решение, и доказателствата, на които почиват тези мотиви, и бил приел, че компетентният национален съд трябва да прецени дали и до каква степен ограниченията на правото на защита, произтичащи от неразкриването на доказателства, могат да окажат влияние върху доказателствената сила на тези доказателства.
- 19 Според Европейската комисия, при липсата на правна уредба на Съюза относно понятието за доказателство, по принцип са допустими всички доказателствени средства, които са допустими съгласно процесуалното право на държавите членки в производства, аналогични на предвиденото в член 243 от Митническият кодекс. Все пак от точки 62—67 от решение ZZ (EU:C:2013:363) следвало, че компетентните митнически органи трябва да докажат, че разкриването на точните и пълни доказателства, обуславящи законността на решението, би компрометирало постигането на важни цели от обществен интерес за държавите членки.
- 20 В това отношение е подходящо да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда ефективността на съдебния контрол, гарантиран в член 47 от Хартата, изисква, от една страна, заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаването на мотивите му по негово искане, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд. От друга страна, компетентният съд трябва да има правото да изисква от съответния орган да изложи тези мотиви, за да има пълна възможност да упражни контрола за законосъобразност на разглежданото национално решение (вж. в този смисъл решение ZZ, EU:C:2013:363, т. 53 и цитираната съдебна практика).

- 21 От практиката на Съда следва също така, че когато става въпрос за съдебно производство, предвид принципа на състезателност, който е част от предвиденото в член 47 от Хартата право на защита, страните в процеса трябва да могат да се запознаят с всички представени пред съда доказателства и становища с цел да повлияят на решението му, и да ги обсъдят. Действително би било нарушение на основното право на ефективно правно средство за съдебна защита, ако съдебното решение се основава на факти и документи, с които самите страни или само една от тях не са могли да се запознаят и по които не са могли да вземат отношение (решение ZZ, EU:C:2013:363, т. 55 и 56 и цитираната съдебна практика).
- 22 Все пак явно е, че в случай като този в главното производство посочените в точки 20 и 21 от настоящото решение принципи не са били нарушени. В действителност от акта за преюдициално запитване следва, че Unitrading познава мотивите, на които се основава взетото по отношение на него решение, че то се е запознало с всички доказателства и становища, представени пред съда с цел да повлияят на неговото решение, и че е могло да ги обсъди пред него.
- 23 При тези условия предоставените от американската лаборатория резултати от анализите представляват обикновено доказателствено средство, което както митническите органи, така и нидерландските юрисдикции, като вземат предвид също и доводите и доказателствата, представени от Unitrading, са могли да се приемат за достатъчно за установяване на истинския произход на стоката. Както обаче с пълно право подчертава Комисията, при липса на правна уредба на Съюза относно понятието за доказателство по принцип са допустими всички доказателствени средства, които са допустими съгласно процесуалното право на държавите членки в производства, аналогични на предвиденото в член 243 от Митническия кодекс (решение Sony Supply Chain Solutions (Europe), C-153/10, EU:C:2011:224, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 24 Допустимостта на такова доказателствено средство, дори в случай че то е важно, дори определящо, за решаването на съответния спор, не може да се оспори само поради факта че това доказателствено средство не може напълно да бъде проверено нито от заинтересованата страна, нито от сезираната юрисдикция, какъвто явно е случаят с резултатите от анализите на американската лаборатория в главното производство. В действителност, дори в такъв случай засегнатата страна да не може изцяло да провери точността на тези резултати от анализите, все пак тя не се намира в положение, което може да бъде приравнено на това, по повод на което е постановено решение ZZ (EU:C:2013:363), където както съответният национален орган, така и юрисдикцията, сезирана с жалба срещу приетото от последния решение, отказват на заинтересованото лице, в приложение на оспорената по това дело национална правна уредба, да му съобщят точните и пълни мотиви, които представляват основанията на взетото по отношение на него решение.
- 25 Явно е също така, че правото на ефективна съдебна защита не е било нарушено в главното производство, след като сезираните последователно юрисдикции изглежда не са обвързани по силата на националното процесуално право от преценката на фактите, и по-специално от използваните от митническия орган доказателствени средства (вж. в този смисъл решение Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, т. 61).
- 26 В действителност, доколкото относимостта на дадено доказателствено средство, което не може напълно да бъде проверено от всички страни в производството, както и от сезираната със спора юрисдикция, какъвто е случаят с резултатите от анализите в главното производство, може валидно да бъде оспорена от засегнатата страна, като изтъкне по-специално че това доказателствено средство представлява само косвено доказателство за твърдените факти и като изтъкне други доказателства в подкрепа на неговите твърдения в обратен смисъл, правото на това лице на ефективна съдебна защита, посочено в член 47 от Хартата, по принцип не е нарушено. Както обаче следва от акта за преюдициално запитване, а така също и от

представеното в съдебното заседание становище на нидерландското правителство, последователно сезираните юрисдикции в главното производство изглежда са свободни в преценката си за относимостта на представените пред тях доказателствени средства.

- 27 Тъй като член 245 от Митническият кодекс предвижда в този контекст, че процедурата по член 243 от този кодекс се регламентира от държавите членки, следва да се отбележи, че вътрешният правен ред на всяка от последните трябва да определи процесуалните правила за тези средства за правна защита, стига посочените правила да не са по-неблагоприятни от тези относно подобните на тях вътрешни средства за правна защита (принцип на равностойност) и да не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от общностния правен ред (принцип на ефективност). Тези съображения важат и за правилата за доказване (вж. в този смисъл решение *Direct Parcel Distribution Belgium*, C-264/08, EU:C:2010:43, т. 33 и 34 и цитираната съдебна практика).
- 28 За да гарантира зачитането на принципа на ефективност, ако националният съд установи, че възлагането на тежестта на доказване на произхода на декларираните стоки на задълженото за мито лице, доколкото то трябва да обори относимостта на използвано от митническите органи косвено доказателство, може да направи невъзможно или изключително трудно това доказване, по-специално поради това че то се отнася до данни, до които достъпът на задълженото лице е невъзможен, националният съд е длъжен да използва всички процесуални средства, с които разполага по силата на националното право, сред които фигурира възможността да разпорежи необходимите мерки за събиране на доказателства (вж. в този смисъл решение *Direct Parcel Distribution Belgium*, EU:C:2010:43, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 29 Все пак, тъй като националният съд, след като е използвал всички предоставени му от националното право процесуални средства, заключава, че действителният произход на разглежданите стоки е различен от декларирания и че поради това налагането на допълнителни митнически задължения, или дори на глоба, на подалото декларацията лице е оправдано, член 47 от Хартата допуска да бъде прието решение в този смисъл от посочения съд.
- 30 С оглед на предходните съображения, на първия въпрос следва да се отговори, че член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че допуска доказването на страната на произход на внесените стоки, извършено от митническите органи въз основа на националното процесуално право, да почива на резултатите от анализи, извършени от трето лице, по отношение на които това трето лице отказва да предостави допълнителна информация, независимо дали на митническите органи или на лицето, подало митническата декларация, в резултат на което се затруднява или се прави невъзможно потвърждаването или опровергаването на точността на използваните заключения, стига да са спазени принципите на ефективност и на равностойност. Националната юрисдикция е тази, която трябва да провери дали случаят в главното производство е такъв.

По втория и третия въпрос

- 31 С втория и третия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция пита по същество дали в случай като този в главното производство и ако се приеме, че митническите органи не са в състояние да предоставят допълнителна информация относно съответните анализи, член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че правата, които той урежда, включват задължение за митническите органи да уважат молба на заинтересованото лице да бъдат извършени, на негови разходи, анализи на съответната стока в страната, декларирана като страна на произход. Освен това запитващата юрисдикция иска да узнае дали е от значение фактът, че за известен период от време са били съхранявани части от пробите, с които заинтересованото лице е можело да разполага с цел проверка от друга лаборатория, и в

случай на положителен отговор, дали митническите органи би трябвало да информират заинтересованото лице за съществуването на съхранени вторични проби от стоките, както и за факта, че той може да поиска да му бъдат предоставени с цел посочените проверки.

- 32 За да се отговори на втория и третия въпрос, следва да се припомни, първо, че член 47 от Хартата допуска по принцип доказването на произхода на внесените стоки, извършено от митническите органи въз основа на националното процесуално право, да почива на резултатите от анализи, извършени от трето лице и чиято точност не може да бъде потвърдена или оборена, стига принципите на ефективност и равностойност да са спазени.
- 33 Второ, от точка 27 от настоящото решение следва, от една страна, че вътрешният правен ред на всяка от държавите членки трябва да регламентира процедурата по обжалване по член 243 от Митническият кодекс, стига тези правила да не са по-неблагоприятни от тези относно подобните на тях вътрешни средства за правна защита (принцип на равностойност) и да не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от общностния правен ред (принцип на ефективност), и от друга страна, че тези съображения са валидни и за правилата относно доказването.
- 34 Тези съображения обаче са напълно приложими към втория и третия въпрос. В резултат на това, независимо от необходимостта държавите членки да спазват принципите на ефективност и на равностойност, въпросът дали в положение като това в главното производство митническите органи трябва да уважат искане на заинтересованото лице да бъдат извършени анализи в трета страна, в това отношение, поради факта че части от пробите на стоките са били съхранявани за известен период от време, и в случай на положителен отговор, дали митническите органи трябва да информират за това заинтересованото лице, трябва да се преценяват въз основа на националното процесуално право.
- 35 Следователно на втория и третия въпрос следва да се отговори, че в случай като този в главното производство и при положение че митническите органи не са в състояние да дадат допълнителна информация относно съответните анализи, въпросът дали митническите органи трябва да приемат по искане на заинтересованото лице и за негова сметка да бъдат извършени анализи в страната, декларирана като страна на произход, както и въпросът дали е от значение фактът, че части от пробите от стоките са били съхранявани за известен период от време и заинтересованото лице е можело да разполага с тях с цел проверка от друга лаборатория и, в случай на положителен отговор, дали митническите органи е трябвало да информират заинтересованото лице за наличието на съхранени вторични проби от стоките и за факта, че той може да поиска те да му бъдат предоставени на разположение за целите на посочените проверки, трябва да се преценяват въз основа на националното процесуално право.

По съдебните разноски

- 36 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

- 1) **Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска доказването на страната на произход на внесените стоки, извършено от митническите органи въз основа на националното процесуално право, да почива на резултатите от анализи, извършени от трето лице, по отношение на**

които това трето лице отказва да предостави допълнителна информация, независимо дали на митническите органи или на лицето, подало митническата декларация, в резултат на което се затруднява или се прави невъзможно потвърждаването или опровергаването на точността на използваните заключения, стига да са спазени принципите на ефективност и на равностойност. Националната юрисдикция е тази, която трябва да провери дали случаят в главното производство е такъв.

- 2) В случай като този в главното производство и при положение че митническите органи не са в състояние да дадат допълнителна информация относно съответните анализи, въпросът дали митническите органи трябва да уважат молбата на заинтересованото лице на негови разноси да бъдат извършени анализи в страната, декларирана като страна на произход, както и въпросът дали е от значение фактът, че части от пробите от стоките са били съхранявани за известен период от време и заинтересованото лице е можело да разполага с тях с цел проверка от друга лаборатория и, в случай на положителен отговор, дали митническите органи трябва да информират заинтересованото лице за наличието на съхранени вторични проби от стоките и за факта, че той може да поиска те да му бъдат предоставени на разположение за целите на посочените проверки, трябва да се преценяват въз основа на националното процесуално право.

Подписи